

Vzw Allemaal Poezen

Jaarverslag 2016

Met onze oprechte dank aan U allen om jaar in jaar uit het lot van zoveel poezen te verzachten. We wensen dan ook enkele van hen hun verhalen met u te delen.

Oedipoes

Het was allemaal zo dringend. Het baasje van Oedipoes is pleeggezin voor rashonden. Het teefje was drachtig, dat zinde Oedipoes niet. Zo begon hij overal te plassen. Zijn protest was reeds van langere duur, voorheen verdween hij plots 2 maanden, toen dook hij terug op. Maar voor het baasje was de maat vol. Zo kwam hij bij ons terecht maar voelde zich hier niet best, opgesloten tussen vele katten. Gelukkig liet hij zich maar al te graag aaien en dat was zijn redding. Nog geen week later werd hij geadopteerd, het was liefde op het eerste zicht ! Ik voelde me zo opgelucht.

Doch al snel de volgende morgen, bericht, hij was midden in de nacht ontsnapt. Zijn baasje zag dat hij onder de bosjes zat in de tuin zat, maar bij het benaderen nam Oedipoes een loopje naar de straat. De achtervolging werd ingezet, toen zwenkte hij naar links in een adembenemende vaart (een kat kan 50km per uur lopen) en verdween. Ik voelde me zo beroerd, kon hij zijn weg terug vinden ? Hoe moest ik dit vertellen aan het vroegere baasje, dat stelde ik uit.

En dit... is nauwelijks te geloven. Kort na de middag kwam Oedipoes op zijn fluwelen sokken aangewandeld, maakte een toertje in huis, smult van al het lekkers dat klaarstond en ging toen lekker dutten.

Dit is amper te bevatten, nog nooit heb ik zulk ongelooflijk verhaal ervaren. Nu is hij de lieveling van het gezin, van de ene schoot op de ander. Hij werd Louis gedoopt.

Lieve tijger kattin, op straat gevonden, ze werd zo ziek

Ik liet haar onmiddellijk steriliseren en toen liep het fout. Ze werd ziek en ondanks medicatie bleef haar toestand verergeren. Het leek alsof voor haar het leven mocht ophouden, ik kon niet meer helpen, ze moest aan het infuus. Angstige dagen, was er nog hoop? Ze kwam terug maar het vorderde niet.

Ze was al onmiddellijk gereserveerd voor adoptie en ik had de datum van ophalen uitgesteld. Dat was een grote ontgoocheling want de lieve mensen hadden nog nooit een poes gehad, zouden ze wachten?

De dierenarts raadde aan de mensen te vragen ze te komen afhalen, een hoopvolle maar riskante beslissing. Ofwel zou door de stress het nog verergeren of integendeel verbeteren, van zodra ze een warme thuis zou hebben. Ze stemden onmiddellijk in maar ik was echt bang. Ik durfde geen contact te nemen en toen... Drie dagen later, poes was volledig genezen, at goed en knuffelen is haar grote prioriteit.

Witte dove kater en zijn maatje, auto's kenden ze niet

Ze moesten weg wegens gedwongen verhuis van de baasjes naar een appartement. Beide vertoefden ze in een auto-loos natuurgebied, dit werd een zeer moeilijke opdracht voor herplaatsing.

Na 1 week werd de dove kater geplaatst bij een andere kater in een afgesloten tuin.

Zijn maatje enkele weken later, in een rustig bosrijk gebied waar hij zijn vroegere gewoonte om van tijd tot tijd enkele dagen op avontuur te gaan kan verderzetten zonder risico's.

Schildpadje, zij kon niet wennen aan een appartement

Werd als kitten samen met haar broertje geplaatst doch op een appartement. Na 6 maanden begon ze overal te plassen, haar signaal dat ze naar buiten wilde. Ze kwam terug naar ons. Als snel werd ze gekozen door een oudere lieve man. Nadien kwam het ene mailtje na het andere, vol gelukzalige berichtjes en samen deden ze uiteindelijk de eerste voorzichtige stappen in de tuin. Die twee hebben elkaar echt gevonden.

De blijvertjes

De meeste van onze bezoekers zeggen “dit is een paradijs voor poezen” en voor vele van onze katjes is dat het geval maar voor sommigen helemaal niet. Dit merk ik nogal snel : ze houden een grote afstand met andere poezen, ze trekken zich volledig terug, ze laten blikvoer aan hen voorbijgaan want dat zijn geen versheidszakjes of superlekkere uitverkoren blikjes en dus eten ze nauwelijks. Zo was er Spinneke. Van meet af aan gebeurde wat hier beschreven staat, ook onmogelijk om haar iets lekkers te geven want zodra een andere poes naderde liep ze weg. Ze wilde ook steeds ‘de wijde vrije poezenwereld’ in en na enkele weken besloot ik haar ruimte te geven op het domein, in de hoop dat dit volstond. Maar mijn voorgevoel kwam uit. Op een morgen was ze weg en kwam niet terug. Ik ben ervan overtuigd dat ze ergens een voor haar veel beter plekje heeft gekozen want ze was een dapper ding en het is hier een diervriendelijke buurt waar op veel plaatsen eten wordt buiten gezet.

Wie zijn de blijvertjes ? Het overgrote deel zijn poezen die juist niet vriendelijk genoeg zijn om geadopteerd te worden. Euthanasie is bij ons niet van toepassing. Wel heb ik 1 of 2 jaar geduld, steeds hopen op een toenadering en een door zorg en vriendelijkheid teweeg gebrachte gedragsaanpassing. In uitzonderlijke gevallen ga ik in op een vraag naar opvang als blijvertje. Nu, nog meer dan voorheen, tracht ik toch mee een oplossing te zoeken voor een buitenpoes zodat ze op haar eigen territorium (of vlak erbij) kan blijven. Spijtig genoeg grijpen veel mensen maar al te snel naar gemakkelijksoplossingen, niet voldoende beseffend dat ondanks de rustige en wijde omgeving, een katje thuis nog altijd het gelukkigst is in haar vertrouwde omgeving en dat plots neergezet worden tussen zoveel soortgenootjes helemaal verkeerd kan uitdraaien.

Kleine foto's : Joshua links boven, Tessa rechts boven, Rosine links onder, Marie rechts onder

Vele blijvers smeden een echte band met elkaar en delen op wonderlijke wijze samen de gewoontes van het huis. 90% van de poezen vormen uiteindelijk een harmonieuze groep, als in een roedel. Voor sommigen, die een gebied voor zichzelf hadden, is een roedel echter compleet onaanvaardbaar. Die overige 10% zijn voor mij de grote zorgenkindjes. Wat heb ik al een inspanningen geleverd om zo veel als mogelijk uit te zoeken waar ze slapen. Zo is er Tessa, Rosine, Joshua, Nikita, Cookie en Marie.

Tessa verdwijnt soms 2 dagen spoorloos en telkens als ze terug is voel ik me zo opgelucht.

Marie, die helemaal geen poezen dult, is een moeilijke tante om 's nachts terug binnen te lokken. Het lukt me nu al geruime tijd want gelukkig reageert ze wel op haar naam en mijn stem. Elke avond wacht ik geduldig met beleg voor haar tot ze reageert op mijn roep en komt opdagen. Doch steeds weer is er die vrees dat ze niet komt en verdwijnt.

De blijvertjes die niet om vrijheid vragen blijven in twee grote rennen tot ze zelf vragende partij zijn om buiten te mogen.

Zo ziet u, alles is niet altijd wat het lijkt. Elke dag spendeer ik o.a. een 3-tal uren aan voederen, enerzijds door de probleempoesjes en anderzijds omdat ik wel in 7 verschillende ruimtes eten uitdeel om problemen te voorkomen.

Cookie

Nikita

Vrolijke poesjes zoals deze twee rakkertjes wensen wij iedereen toe.

 Zelfs één enkele kat in huis maakt het thuiskomen tot thuis zijn.

Zo'n gezellige thuis wensen wij u elke dag van 2017 !

Vzw Allemaal Poezen tracht zijn ecologische voetdruk te beperken. Daarom hierbij een warme oproep om ons uw e-mailadres door te geven voor toekomstige zendingen.